

PRODUCȚIA ACVICOLĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

În Uniunea Europeană, producția acvicolă continuă să stagneze în comparație cu creșterea producției de fructe de mare de crescătorie la nivel mondial. În ultimii 20 ani, Comisia a încercat să accelereze potențialul de producție al UE prin lansarea de diverse strategii și documente orientative, iar, în 2016 a fost înființat Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC). Acest organism este format din reprezentanți ai sectorului și ai altor organizații relevante ale părților interesate și oferă consiliere instituțiilor europene și statelor membre.

CONTEXT

Deși la nivel mondial s-a înregistrat o creștere de patru ori a producției de acvicole între 1990 și 2017, producția totală de fructe de mare de crescătorie în toate statele membre ale UE a rămas stabilă, pentru o perioadă lungă de timp, la aproximativ 1,2 milioane de tone. Cu toate acestea, cifrele producției din UE au crescut recent cu aproximativ 24 %, valoarea producției europene acvicole ajungând în 2017 la 5,6 miliarde EUR, dintre care 76 % au provenit din produse din pește, iar 24 % din crustacee și moluște. Producătorii din domeniul acvaculturii din UE s-au concentrat în principal asupra a patru specii — midii (35 % din volumul total), somon (15 %), păstrăv (14 %) și stridii (7 %) —, alte specii de crescătorie din UE fiind dorada, crapul, bibanul de mare și scoicile.

În 2017, principalii producători din domeniul acvaculturii dintre statele membre ale UE sunt Spania (21 %), Franța (15 %), Regatul Unit (14 %), Italia (14 %) și Grecia (10 %), care, împreună, au asigurat aproximativ 74 % din producția acvicolă totală. Totuși, din punctul de vedere al valorii producției, Regatul Unit este cel mai important producător (21 %), urmat de Franța (16 %), Spania (13 %) Grecia (12 %) și Italia (11 %). Moluștele bivalve (midii, stridii și scoicile) sunt preponderente în Spania, Franța și Italia. Regatul Unit produce în principal somon, iar Grecia produce mai ales biban de mare și doradă.

O STRATEGIE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ACVACULTURII EUROPENE

Într-o primă încercare de a aborda stagnarea producției acvicole, Comisia a publicat în 2002 o comunicare ([COM\(2002\)0511](#)) intitulată „O strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene”. Obiectivele acestei strategii erau:

- crearea de locuri de muncă sigure pe termen lung, în special în zonele dependente de sectorul pescuitului, și creșterea gradului de ocupare a forței de muncă în sectorul acvaculturii, prin crearea a 8 000-10 000 de locuri de muncă cu normă întreagă în perioada 2003-2008;

- asigurarea disponibilității pentru consumatori a unor produse de bună calitate, sănătoase și sigure și promovarea unor standarde înalte în ceea ce privește sănătatea și bunăstarea animalelor;
- asigurarea unei industrii care respectă mediul.

Cu toate acestea, strategia nu și-a atins obiectivele, în special în ceea ce privește creșterea producției și a ocupării forței de muncă: nici obiectivul privind o rată de creștere de 4 %, nici obiectivul privind crearea a 8 000-10 000 de noi locuri de muncă nu au fost realizate.

Principala problemă a sectorului acvaculturii a fost stagnarea creșterii producției, situație opusă celei din restul lumii, care înregistra o rată de creștere ridicată. Cu toate acestea, sectorul a făcut progrese în ceea ce privește aspecte precum asigurarea disponibilității pentru consumatori a unor produse de calitate și asigurarea sustenabilității mediului.

În plus față de obstacolele și limitările tradiționale, acvacultura europeană s-a confruntat cu concurența din ce în ce mai intensă din partea producției din țări terțe începând cu 2002 și a trebuit să facă față crizelor în materie de guvernanta și efectelor crizei economice din 2007.

CONSTRUIREA UNUI VIITOR DURABIL PENTRU ACVACULTURĂ – UN NOU IMPULS PENTRU STRATEGIA DE DEZVOLTARE DURABILĂ A ACVACULTURII EUROPENE

Peste șapte ani, la 8 aprilie 2009, Comisia a publicat a doua comunicare ([COM\(2009\)0162](#)) privind acvacultura, încercând să identifice și să abordeze cauzele stagnării producției acvicole din UE. Această nouă comunicare s-a intitulat „Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură: Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene”. Scopul ei era de a se asigura că UE rămâne un actor-cheie într-un sector strategic, prin creșterea producției și a ocupării forței de muncă ca urmare a implementării acțiunilor de mai jos:

A. Stimularea competitivității producției acvicole a UE prin:

- cercetarea și dezvoltarea tehnologică;
- promovarea planificării spațiale în sectorul acvaculturii pentru a soluționa problema concurenței în ceea ce privește spațiul;
- punerea la dispoziția industriei acvaculturii a instrumentelor necesare pentru a face față cererii pieței;
- promovarea dezvoltării acvaculturii în cadrul dimensiunii sale internaționale;

B. Crearea condițiilor pentru o creștere durabilă a acvaculturii prin:

- asigurarea compatibilității dintre acvacultură și mediu;
- crearea unei industrii foarte performante în domeniul creșterii animalelor acvatice;
- asigurarea protecției sănătății consumatorilor și recunoașterea beneficiilor în materie de sănătate ale produselor alimentare acvicole;

- C. Îmbunătățirea imaginii și a guvernanței sectorului prin:
- o mai bună punere în aplicare a legislației UE;
 - reducerea sarcinilor administrative;
 - asigurarea participării părților interesate și furnizarea de informații corespunzătoare publicului;
 - asigurarea monitorizării adecvate a sectorului acvaculturii.

ORIENTĂRI STRATEGICE PENTRU DEZVOLTAREA SUSTENABILĂ A ACVACULTURII ÎN UE

În cele din urmă, orientările strategice ([COM\(2013\)0229](#)) publicate de Comisie la 29 aprilie 2013 aveau ca scop să ofere asistență statelor membre pentru definirea propriilor obiective naționale, având în vedere pozițiile lor relative de pornire, circumstanțele naționale și acordurile instituționale. Aceste orientări abordează patru domenii prioritare:

- simplificarea procedurilor administrative și reducerea timpului de acordare a autorizației pentru fermele de acvacultură;
- planificarea spațială coordonată pentru a depăși obstacolul reprezentat de lipsa de spațiu;
- creșterea competitivității acvaculturii din UE;
- promovarea unor condiții de concurență echitabile.

PLANURI STRATEGICE NAȚIONALE MULTIANUALE

Așa cum se stabilește în articolul 34 din regulamentul de bază al PCP [Regulamentul (UE) nr. 1380/2013^[1]], statele membre trebuiau să prezinte [planuri strategice naționale multianuale](#) pentru dezvoltarea activităților de acvacultură pe teritoriul lor în perioada 2014-2020. Comisia a încurajat schimbul de informații și de bune practici între statele membre prin diferite ateliere și reuniuni. Pentru a da curs acestei strategii, Comisia a facilitat coordonarea măsurilor naționale prevăzute în planurile strategice naționale multianuale. Statele membre au efectuat o evaluare la jumătatea perioadei a punerii în aplicare a planurilor lor strategice naționale multianuale până la sfârșitul anului 2017. Rapoartele finale de evaluare sunt așteptate de la guvernele naționale la începutul anului 2021.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Parlamentul European a adoptat numeroase rezoluții care urmăresc consolidarea în continuare a sectorului acvaculturii în UE:

- Rezoluția din 16 ianuarie 2003 referitoare la acvacultura din Uniunea Europeană: prezent și viitor^[2];

[1]JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

[2]JO C 38 E, 12.2.2004, p. 318.

- Rezoluția legislativă din 27 aprilie 2006 referitoare la Directiva Consiliului privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură^[3];
- Rezoluția legislativă din 14 noiembrie 2006 privind propunerea de regulament al Consiliului privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local^[4];
- Rezoluția legislativă din 14 noiembrie 2006 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură^[5];
- Rezoluția din 4 decembrie 2008 referitoare la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii^[6];
- Rezoluția din 17 iunie 2010 referitoare la un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene^[7];
- Rezoluția din 8 iulie 2010 referitoare la regimul importului de produse pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP^[8];
- Rezoluția legislativă din 23 noiembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 708/2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local^[9];
- Rezoluția legislativă din 12 septembrie 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură^[10];
- Rezoluția legislativă din 10 decembrie 2013 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului^[11];
- Rezoluția din 8 septembrie 2015 referitoare la exploatarea potențialului cercetării și inovării în economia albastră de a genera locuri de muncă și creștere economică^[12];

[3][JO C 296 E, 6.12.2006, p. 106.](#)

[4][JO C 314 E, 21.12.2006, p. 73.](#)

[5][JO C 314 E, 21.12.2006, p. 76.](#)

[6][JO C 21 E, 28.1.2010, p. 11.](#)

[7][JO C 236 E, 12.8.2011, p. 132.](#)

[8][JO C 351 E, 2.12.2011, p. 119.](#)

[9][JO C 99 E, 3.4.2012, p. 177.](#)

[10][JO C 353 E, 3.12.2013, p. 212.](#)

[11][JO C 468, 15.12.2016, p. 237.](#)

[12][JO C 316, 22.9.2017, p. 64.](#)

- Rezoluția din 12 mai 2016 referitoare la trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură în restaurante și în comerțul cu amănuntul^[13];
- Rezoluția din 12 iunie 2018 intitulată „Către un sector sustenabil și competitiv al acvaculturii europene: situația actuală și provocări viitoare”^[14].

Marcus Ernst Gerhard Breuer / María Dolores CASTRO CADENAS
05/2020

[13][JO C 76, 28.2.2018, p. 40.](#)

[14][JO C 28, 27.1.2020, p. 26.](#)

